

Ίούνιος 2017

Ένα κάθε μήνα.

Ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία γιορτάζει καί τιμᾷ αὐτόν τόν μήνα τὰ γενέθλια τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γιά νά γιορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας τήν ἡμέρα τῆς γεννήσεως κάποιου προσώπου, σημαίνει ὅτι αὐτό εἶναι μέγιστο πρόσωπο, εἶναι ὑψηλό, εἶναι τεράστιο. Θά πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι μόνο τρία πρόσωπα ἡ Ἐκκλησία μας τά γιορτάζει κατὰ τήν ἡμέρα τῆς γεννήσεώς τους. Ὅλους τούς ἄλλους ἁγίους τούς γιορτάζει κατὰ τήν ἡμέρα τῆς κοιμήσεώς τους, ἡ ὁποία εἶναι ἡ γενέθλιος ἡμέρα τους στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Τά τρία αὐτά πρόσωπα εἶναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἡ Θεοτόκος μητέρα του καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής καί Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός γεννήθηκε γιά νά μᾶς σώσει. Ἡ Θεοτόκος Μαρία γεννήθηκε, γιά νά φέρει τόν σωτήρα Χριστό στήν ἀνθρωπότητα καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος γεννήθηκε, γιά νά φανερώσει τόν σωτήρα Χριστό. Ἄν ἡ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τό μέγιστο, πού μπόρεσε νά προσφέρει ἡ ἀνθρώπινη φύση διά τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπόδειξη καί ἡ φανέρωση τοῦ Μεσσία Ἰησοῦ εἶναι ἐξ' ἴσου μέγιστο γεγονός καί μέγιστη προσφορά, πού ἔκανε ὁ Ἰωάννης πρὸς τήν ἀνθρωπότητα. Γί' αὐτόν τόν λόγο ἡ Ἐκκλησία μας χαίρεται καί γιορτάζει αὐτά τὰ πρόσωπα, καί κατὰ τήν ἡμέρα τῆς γεννήσεώς τους.

Ὅμιλώντας κάποτε ὁ Ἰησοῦς Χριστός πρὸς τούς Ἰουδαίους, εἶπε γιά τόν Ἰωάννη: «Ἀλήθεια σᾶς λέω, μεταξύ ὄλων τῶν ἀνθρώπων πού γεννήθηκαν ἀπό γυναῖκες, δέν ὑπάρχει μεγαλύτερος ἀπό τόν Ἰωάννη τόν Βαπτιστή».

“Ομως, ἄν ὁ Ἰωάννης ὑπῆρξε ὁ μεγαλύτερος τῶν ἀνθρώπων, ἄραγε ποιοί ἦταν οἱ γονεῖς του; Πῶς ζοῦσαν; Τί ἦταν αὐτό πού τούς κατέστησε, τούς ἀξίωσε νά γίνουν οἱ γονεῖς τοῦ σπουδαιότερου ἀνθρώπου τῆς γῆς, ὅλων τῶν ἐποχῶν;

Ὁ Ἅγιος Εὐαγγελιστής Λουκᾶς στό Εὐαγγέλιό του, μέσα σέ μία φράση μᾶς ζωγραφίζει αὐτά τά ὑπέροχα πρόσωπα, τόν Ζαχαρία καί τήν Ἐλισάβετ, τούς γονεῖς τοῦ Προδρόμου. «*Ἦσαν*» γράφει «*δίκαιοι ἀμφότεροι, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καί δικαιώμασι τοῦ Κυρίου, ἄμεμπτοι.*» Ἦταν δίκαιοι, ἐνάρετοι, γεμάτοι ἀρετές, εἶχαν ὅλες τίς ἀρετές, ἦταν εὐσεβεῖς ἄνθρωποι, ἦταν πνευματικοί ἄνθρωποι, ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ. Ἀμφότεροι, δηλαδή, καί οἱ δύο, ὄχι μόνο ὁ ἕνας ἀλλά καί οἱ δύο. Καί συμφωνοῦσαν καί οἱ δύο σέ ὅλα, πρῶτα στά πνευματικά καί μετὰ στά ὑπόλοιπα. Ἀκολουθοῦσε ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Δέν διαφωνοῦσαν. Συμφωνοῦσαν! Ὁ σύζυγος καί ἡ σύζυγος. Ὁ πατέρας καί ἡ μητέρα. Ἡ συμφωνία εἶναι μία ἔννοια ξεχασμένη, παραπεταγμένη. Γιατί; Ἐπειδή, λένε, δείχνει «καταπίεση»! «*Ἔχω γνώμη, θά κάνω τό δικό μου*», λέγει ὁ ἕνας. «*Καί ποιός εἶναι ὁ ἄλλος, γιά νά συμφωνήσω*»; λέγει ὁ ἄλλος. Καί οἱ σύζυγοι, τό ἀνδρόγυνο, ὁ πατέρας καί ἡ μάνα, γίνονται δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα, μέ διαρκεῖς διαφωνίες, διαπληκτισμούς, μαλώματα, μέ τίς συνέπειες πού βλέπουμε καθημερινά.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἶχε πεί κάτι πολύ σπουδαῖο, τό ὁποῖο μᾶς διαφεύγει: «*Ἐάν δύο ἀπό σᾶς συμφωνήσουν νά ζητήσουν ὁποιοδήποτε πράγμα ἀπό τόν Πατέρα μου τόν ἐπουράνιο, θά τοῦς τό δώσει. Διότι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συγκεντρωμένοι στό δικό μου ὄνομα (τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ) ἐκεῖ βρίσκομαι ἀνάμεσά τους.*» Ματθ. ΙΗ' (19 – 20) Γιά φαντασθεῖτε κέρδος, ὠφέλεια, πού ἀπορρέει ἀπό τήν συμφωνία. Μποροῦμε νά ἔχουμε τά πάντα ἀπό τόν Θεό, ὅταν συμφωνοῦμε μεταξύ μας. Δέν ζητάει νά εἶναι δέκα ἢ ἑκατό ἢ πολλοί,

ἀλλά μόνο δύο. Ἄς ποῦμε δύο φίλοι ἢ δύο συνεργάτες ἢ οἱ δύο σύζυγοι, τό ἀντρόγυνο. Ἄν τό προσέχαμε αὐτό, ἄν τό ἐφαρμόζαμε, θαύματα θά βλέπαμε. Ἀλλά ποῦ νά βρεθοῦν δύο ἄνθρωποι γιά νά συμφωνήσουν; Ποῦ νά βρεθοῦν δύο γονεῖς μέ τό αὐτό φρόνημα; Ἄλλα ὁ ἓνας ἄλλα ὁ ἄλλος.

Σημειώνει ὁ εὐαγγελιστής, «*Ἦσαν δίκαιοι ἀμρότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ*», ὅχι ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀλλά τοῦ Θεοῦ. Ἑρμηνεύει ὁ Ζιγαβηνός: «*Αὕτη γάρ ἀληθῆς δικαιοσύνη*». Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινή δικαιοσύνη, δηλαδή ἀγιότητα! Οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νά βλέπουν μόνο τά ἔξω. Ὅπως φαίνονται οἱ ἄνθρωποι. Καί μπορεῖ νά φαίνονται ἅγιοι καί δίκαιοι! Ὁ Θεός ὅμως βλέπει τό ἐσωτερικό τῶν ἀνθρώπων, βλέπει τήν καρδιά τους, τόν νοῦ τους, τίς σκέψεις τους, βλέπει τίς ἐπιθυμίες, τίς διαθέσεις τους. Εἶναι ὁ καρδιογνώστης, εἶναι «*ὁ ἐτάζων καρδίας καί νεφρούς*». Ὁ Θεός βλέπει ποιός εἶμαι καί ὅχι πῶς φαίνομαι. Ὁ Ζαχαρίας καί ἡ Ἑλισάβετ «*ἦταν δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ*», ἀσφαλῶς ἦταν καί ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

«*Πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καί δικαιώμασι τοῦ Κυρίου, ἄμεμπτοι*». Στήν ζωή τους προσπαθοῦσαν νά τηροῦν ὅλες τίς ἐντολές, ὅλα τά ἠθικά παραγγέλματα τοῦ Θεοῦ καί ὅλα τά δικαιώματα, (τίς τελετουργικές διατάξεις, τίς θυσίες, τίς προσευχές, τίς προσφορές κλπ.) Ἐπισημαίνει «ὅλες τίς ἐντολές», ὅχι κάποιες νά τηρήσουν καί κάποιες ὅχι. Δέν ἔκαναν ἐπιλογές, οἱ γονεῖς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἐπειδή Ἐκεῖνος πού εἶπε τό «*οὐ φονεύσεις*» εἶπε καί τό «*νά ἀφιερῶσεις τήν ἑβδομη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδας στόν Κύριο*». Ἐκεῖνος πού εἶπε τό «*Οὐ μοιχεύσεις*» εἶπε καί τό «*νά νηστεύεις*», εἶπε τό «*Οὐ κλέψεις*», εἶπε καί τό «*νά ἐλεήσεις*», εἶπε τό «*Οὐ ψευδομαρτυρήσεις*», εἶπε καί τό «*νά συγχωρήσεις*» καί οὕτω καθεξῆς.

Ὁ Ζαχαρίας καί ἡ Ἐλισάβετ, ἡ ὑπέροχη αὐτή σύζυγός του, ζοῦσαν ὡς πιστοὶ Ἰουδαῖοι, ὡς πραγματικοὶ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί ἦταν ἄμεμπτοι καί ἀκατηγόρητοι.

Μετά ἀπ' ὅλα αὐτά, ὁ Θεός θέλησε νά ἐκπληρώσει τήν ἐπιθυμία τους, νά ἔχουν ἓνα παιδί, καί τοὺς ἔδωσε τόν μεγαλύτερο ἄνθρωπο ὅλων τῶν ἐποχῶν. Τόν ἅγιο Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος βάπτισε τόν Ἰησοῦ Χριστό καί τόν ὑπέδειξε στήν ἀνθρωπότητα ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Μεσσίας, ὁ λυτρωτής ὅλων τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ σύμπαντος.

Οἱ γονεῖς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ὁ Ζαχαρίας καί ἡ Ἐλισάβετ, εἶναι πραγματικά, μεγάλες μορφές τῆς παγκόσμιας ἱστορίας, ὑψηλά καί διαχρονικά πρότυπα γιά ὅλους τοὺς γονεῖς. Εἰδικά σήμερα πού ἐπικρατεῖ φοβερή σύγχυση, ἔνεκα τῆς προσβολῆς καί λοιδορήσεως ὅλων τῶν ἀληθινῶν καί διαχρονικῶν ἀξιῶν, ἔνεκα τῆς ἀπορρίψεως τῆς πίστεως στόν ἀληθινό Θεό, ἔνεκα τῆς φανερῆς πολεμικῆς ἐναντίον τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, σήμερα αὐτές οἱ μορφές μποροῦν νά γίνουν ἓνα ἀνάχωμα, ἓνα τεῖχος ἀντιστάσεως καί προστασίας ὅλων ἐκείνων, πού προσπαθοῦν νά κρατήσουν ὀρθία τήν οἰκογένεια, μέ πατέρα καί μητέρα καί παιδιά. Ὁ καιρός πού πολλά πράγματα θεωροῦνταν αὐτονόητα ἔχει περάσει. Ὅσο προχωροῦμε, τό πνευματικό σκοτάδι θά γίνεται πιο πυκνό, ἡ διαστρέβλωση καί ἡ διαστροφή θά γίνουν καθημερινότητα, καί μόνο ἐκεῖνοι πού θά ἔχουν τό Φῶς τό ἀληθινό, τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ, μόνο αὐτοί θά μποροῦν νά βλέπουν καί νά βαδίζουν σωστά. (Ἰωάνν. ΙΑ' 9-10).

Τά ἅγια πρότυπα φέρουν καρπούς ἁγίους. Εἶναι οἱ ὁδοδείκτες πού μᾶς ὁδηγοῦν μέ ἀσφάλεια στήν αἰώνια καί ἔνδοξη Βασιλεία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἄς τά ἐγκολπωθοῦμε!

Μέ τήν εὐχή νά κρατήσουμε τήν οἰκογένεια

ὅπως τήν θέλει ὁ Θεός

ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου